

Ομιλία της Προέδρου του δεκαπενταμελούς μαθητικού συμβουλίου Αντωνίας Σιδηροπούλου

Το Γυμνάσιο είναι ένας αγώνας δρόμου τριών χρόνων, κατά τη διάρκεια του οποίου τρέχουμε, πέφτουμε και σηκώνόμαστε, συναντάμε συναγωνιστές και ανταγωνιστές. Με άλλους δενόμαστε με άλλους πάλι όχι, με κάποιους ξεκινήσαμε μαζί και κάποιους τους συναντήσαμε στην πορεία. Αυτή είναι η σχολική μας οικογένεια. Το Γυμνάσιο είναι οι φίλοι μας! Μπορεί να ξεχάσουμε κάποιο καλό ή λιγότερο καλό βαθμό, μπορεί να ξεχάσουμε κάποιο από τα πολλά δεκάλεπτα κηρύγματα, αλλά ποτέ τους φίλους μας. Όταν ήρθαμε στην πρώτη Γυμνασίου ήμασταν σαν τα χρυσόψαρα στη γυάλα, σε ένα άγνωστο περιβάλλον με μεγάλα ψάρια και καρχαρίες, που βαθμολογούν και καταλήξαμε φέτος δελφίνια με τους καρχαρίες να αποτελούν κομμάτι της ζωής μας και κυρίως δεύτερους γονείς μας. Τα Μαθηματικά, τα Αρχαία, η Μουσική, οι Ήρωες του Μήνα, τα Μ.Υ.Ν., οι Ρητορικοί Αγώνες, τα Συνέδρια, οι εκδρομές, οι παραστάσεις και οι παρουσιάσεις δεν θα είχαν καμία αξία χωρίς τους φίλους και τους καθηγητές μας. Αυτοί είναι οι άνθρωποι με τους οποίους μαθαίνουμε, διαφωνούμε και διασκεδάζουμε και αυτοί είναι που έχουν κάνει αυτά τα τρία χρόνια ένα όμορφο παραμύθι.

Φέτος είχα την χαρά και την τιμή να είμαι Πρόεδρος του δεκαπενταμελούς μαθητικού συμβουλίου και να εκπροσωπώ το σύνολο των συμμαθητών μου. Θα ήθελα, λοιπόν, να τους ευχαριστήσω για αυτή την ευκαιρία και για αυτά τα υπέροχα τρία χρόνια. Παράλληλα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους καθηγητές μας για τη βοήθειά τους σε κάθε εμπόδιο. Έσχατος αλλά όχι ελάχιστος ο κύριος Νευροκοπλής, ο Διευθυντής μας, τον οποίο θα ήθελα να ευχαριστήσω προσωπικά για την κατανόηση και την στήριξή του. Το Γυμνάσιο ήταν ένας αγώνας δρόμου που, παρά τις δυσκολίες, έληξε με νίκη. Μπορεί τα παραμύθια κάποτε να τελειώνουν, αλλά τα κρατάμε πάντα ζωντανά στη μνήμη μας. Οι αναμνήσεις αντέχουν στο πέρασμα του χρόνου και μένουν χαραγμένες στο μυαλό μας. Τα μαθήματα ζωής που πήραμε έχουν συμβάλει στη διαμόρφωση του χαρακτήρα μας. Ένα κτήριο αντέχει τους σεισμούς, εφόσον έχει τις κατάλληλες βάσεις. Εμείς τις έχουμε και γι' αυτό θα αντέξουμε στο μέλλον και στις δυσκολίες που θα συναντήσουμε. Για να συμπληρωθεί το παζλ της ζωής μας πρέπει να ενωθούν όλα τα κομμάτια από τα μαθητικά μας χρόνια. Φτάνοντας, λοιπόν, στο τέλος της φοίτησής μας στο Γυμνάσιο στρέφουμε με νοσταλγία τα μάτια στα τρία χρόνια που πέρασαν, αλλά με πολλή αισιοδοξία ατενίζουμε και προσδοκούμε τη νέα μας αρχή στο Λύκειο. Είμαστε σίγουροι ότι μας περιμένει μια κοπιαστική μεν, αλλά πολύ δημιουργική σχολική πορεία, η οποία θα μας βοηθήσει να ανοίξουμε τα φτερά μας στο μέλλον.

Honorable chairs, fellow delegates, I declare the school term officially closed!